

Kapitola pět **Nový přírůstek**

Ema s Montym v patách doběhli k rozlehlému prostranství před obchodem se suvenýry, kde balon vždycky přistával.

„Goo je zpátky! Goo je zpátky!“ švitořil lemur a nadšeně mával ocasem.

Ema věděla, že Montymu chyběl prastrýček Horác stejně jako jí, a nebyl sám. Jak běžela kolem jednotlivých výběhů, slyšela hýkání, řehtání a výkřiky

radosti. Zvířata zahlédla balon a věděla, co to znamená. Prastrýček Horác pomohl každičkému tvorů v zoo a všichni byli nadšení, když se vrátil domů. Všechna zvířata se radovala!

Ema už přemýšlela o bedně pod horkovzdušným balonem. Co je v ní asi za zvíře? Ema s Montym dorazili k venkovnímu prostranství, právě když balon přistával.

Na prostranství se shromáždil dav návštěvníků a ve vzduchu se vznášel zvědavý šum. Také všichni zaměstnanci zoologické zahrady se seběhli uvítat prastrýčka Horáce a zjistit, jaký nový přírůstek získal tentokrát. Dokonce i pan Pinch tam stál a podezíravě sledoval dřevěnou bednu.

Lucy přiběhla k Emě a šťastně dceru objala. „Díkybohu, že je zase v pořádku doma!“ usmála se.

V proutěném koši se něco pohnulo,

jak někdo vyhodil ven silný lanový žebřík.

Jakmile se objevil prastrýček Horác, Ema se nadšeně usmála. Na hlavě měl jako vždycky starý zelený klobouk a na sobě obvyklou safari vestu se spoustou kapes na uložení věcí, jako je mapa, dalekohled a balíček svých oblíbených sušenek s krémem. Byl to nejchytřejší člověk, jakého kdy Ema potkala, a věděla, že prastrýček Horác toho ví o zvířatech víc než kdokoli jiný na světě.

Když šplhal po žebříku dolů, zamával na shromážděný dav, a sotva spatřil Emu, široce se usmál.

„Dobrý den, všichni!“ zvolal. „*Jambo!* To je ‚dobrý den‘ svahilsky. Omlouvám se, že jsem se tu tak dlouho neukázal. Byl jsem v Norsku. Víte, že sobům se v Norsku říká ‚caribu‘? Rudolf z toho musí být zmatený. A pak jsem měl naléhavý hovor z Keni o novém zvířeti do naší zoo!“

